

Dosarul nr. 3ra-613/22
2-19145012-01-3ra-09062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: G. Ciobanu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, E. Palanciuc, V. Negru)

Î N C H E I E R E

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocar Tatiana și Voloșenco Ivan, succesori în drepturi Cucu Nelly și Ceban Valentina împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Rîșcani mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea calculării și achitării pensiei pentru limită de vârstă,

împotriva deciziei din 6 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale și casată parțial hotărârea din 2 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, și emisă în partea dată o nouă decizie de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 9 septembrie 2019, Cojocar Tatiana și Voloșenco Ivan au depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Rîșcani mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative și obligarea calculării și achitării pensiei pentru limită de vârstă.

În motivarea acțiunii au indicat că în baza Deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Briceni nr. 10/411 din 29 decembrie 1996 reclamantului Voloșenco Ivan, i s-a stabilit pensie pentru limita de vârstă, iar în baza Dispoziției Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Briceni f/n din 12 iunie 2002, începând cu data de 1 iulie 2002, reclamantului i s-a suspendat plata pensiei, în legătură cu plecarea la locul permanent de trai în Statele Unite ale Americii. Iar în baza Deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani, mun. Chișinău nr. 92/2011/43807 din 29 noiembrie 2011 reclamantului i-a fost restabilit dreptul la pensie, în legătură cu repatrierea.

În contextul dat au explicat că la 5 octombrie 2011, reclamantul Voloșenco Ivan a depus o cerere la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Rîșcani, prin care a solicitat

achitarea pensiei pentru perioada anilor 2002-2011, însă prin decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani, mun. Chișinău nr. 2276 din 6 ianuarie 2012 reclamantului i s-a refuzat în achitarea pensiei, în legătură cu faptul că art. 36 alin. (1) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998, prevedea că, asigurații care își stabilesc domiciliul în străinătate nu li se acordă dreptul la pensie conform prezentei legi.

Au relatat că în baza Deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale nr. 10/300 din 22 octombrie 1997 reclamantei Cojocaru Tatiana, i s-a stabilit pensie pentru limita de vârstă, iar în baza Dispoziției Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Briceni f/n din 12 iunie 2002, începând cu data de 1 iulie 2002, reclamantei i s-a suspendat plata pensiei, în legătură cu plecarea la locul permanent de trai în Statele Unite ale Americii.

În baza Deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani, mun. Chișinău nr. 92/2011/43925 din 29 noiembrie 2011, reclamantei i-a fost restabilit dreptul la pensie, în legătură cu repatrierea.

Totodată, au indicat că la 5 octombrie 2011, reclamanta Cojocaru Valentina a depus o cerere la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Rîșcani, prin care a solicitat achitarea pensiei pentru perioada anilor 2002-2011, însă prin Decizia nr. 2275 din 6 ianuarie 2012 reclamantei i s-a refuzat în achitarea pensiei, legătură cu faptul că art. 36 alin. (1) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998, prevedea că, asigurații care își stabilesc domiciliul în străinătate nu li se acordă drept la pensie conform prezentei legi.

Au remarcat că Prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 24g din 8 mai 2018 au fost declarate neconstituționale textele „domiciliată în Republica Moldova” din art. 2 alin. (1) și „Asiguratului care își stabilește domiciliul în străinătate nu i se acordă drept la pensie conform legii” din articolul 36 alin. (1) din Legea privind sistemul public de pensii. Prin Legea nr. 258 din 22 noiembrie 2018 Cu privire la modificarea Legii privind sistemul public de pensii s-au modificat art. 2 alin. (1) și art. 36 alin. (1) din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998, restabilindu-se în drepturile la pensii cetățenii Republicii Moldova, care au plecat la locul permanent de trai în străinătate.

Prin urmare, au menționat că la data de 14 ianuarie 2019, au depus o cerere prealabilă în adresa pârâtului, prin care au solicitat calcularea, recalcularea, indexarea și achitarea pensiei pentru perioada iulie 2002 - noiembrie 2011.

Iar prin scrisoarea nr. C-113/19 din 18 februarie 2019 reclamantilor li s-a refuzat în admiterea cererii prelabile, invocându-se că prevederile Hotărârii Curții Constituționale nr. 24g din 8 mai 2018 nu sunt aplicabile în cazul reclamantilor, deoarece la data adresării cererii de reluare a achitării pensiei, în anul 2011, era în vigoare articolul 36 alin. (1) al Legii nr. 156, care prevedea, că asigurații care își stabilesc domiciliul în străinătate nu li se acorda dreptul la pensie conform prezentei legi, iar conform art. 28 alin. (3) al Legii cu privire la Curtea Constituțională nr. 317 din 13 decembrie 1994, actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale, devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii respective a Curții Constituționale.

Sunt de părere că refuzul Casei Naționale de Asigurări Socoale nr. C-113/19 din 18 februarie 2019, prin care s-a respins cererea prealabilă a reclamantilor privind

calcularea, recalcularea, indexarea și achitarea pensiei de vârstă pentru perioada: iulie 2002 - noiembrie 2011 este unul ilegal.

În susținerea opiniei enunțate au accentuat că dispun de dreptul la stabilirea, calcularea, recalcularea, indexarea și achitarea pensiei pentru limita de vârstă oricând și indiferent când au fost recunoscute neconstituționale art. 2 alin. (1) și art. 36 alin. (1) din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156 din 14 octombrie 1998.

Au mai remarcat că într-un alt proces judiciar, cu un obiect și temeuri similare (cauza Agheeva Valentina vs Casa Națională de Asigurări Sociale, dos. nr. 2ra-2361/18), pârâtul a invocat aceleași motive de respingere a cererii reclamantei Agheeva Valentina privind restabilirea dreptului la pensie și anume prevederile art. 28 alin. (3) al Legii cu privire la Curtea Constituțională nr. 317 din 13 decembrie 1994, însă prin decizia din 12 decembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție au fost respinse argumentele pârâtului și s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale de a restabili și recalcula pensia pentru limita de vârstă Valentinei Agheeva, începând cu 1 decembrie 2002.

Și-au întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 14, 30 alin. (1), 32 alin. (1), 2 alin. (2), 13 alin. (1), 35 alin. (1) din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156 din 14 octombrie 1998, art. 206 alin. (1) lit. b), c), 209, 211, 212, 224 alin. (1) lit. b), c) Cod administrativ.

Au solicitat inclusiv prin cererea de concretizare din 23 septembrie 2019, admiterea acțiunii, recunoașterea ilegalității refuzului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-113/19 din 18 februarie 2019, prin care s-a respins cererea reclamantilor Voloșenco Ivan și Cojocaru Tatiana, privind calcularea, recalcularea, indexarea și achitarea pensiei pentru limita de vârstă pentru perioada: 1 iulie 2002 - noiembrie 2011, anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani, mun. Chișinău nr. 2275 din 6 ianuarie 2012, prin care s-a refuzat lui Cojocaru Tatiana în calcularea, recalcularea și achitarea pensiei pentru limita de vârstă pentru perioada iulie 2002 - noiembrie 2011, anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani, mun. Chișinău nr. 2276 din 6 ianuarie 2012, prin care s-a refuzat lui Voloșenco Ivan în calcularea, recalcularea și achitarea pensiei pentru limita de vârstă pentru perioada iulie 2002 - noiembrie 2011 și obligarea Casei Naționale de a calcula, recalcula, indexa și achita reclamanților Voloșenco Ivan și Cojocaru Tatiana pensia pentru limita de vârstă pentru perioada: iulie 2002 - noiembrie 2011.

Prin încheierea din 6 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost declarată inadmisibilă acțiunea înaintată de Cojocaru Tatiana și Voloșenco Ivan împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Rîșcani cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, anularea deciziilor și obligarea calculării și achitării pensiei.

Prin decizia din 9 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis recursul depus de Cojocaru Tatiana și Voloșenco Ivan, reprezentați de avocatul Coșleț Petru, casată încheierea din 6 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cu remiterea cauzei în aceeași instanță, în același complet de judecată.

Prin hotărârea din 2 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost admisă acțiunea. A fost anulată decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Rîșcani mun. Chișinău nr. 2275 din 6 ianuarie 2012, adoptată în privința

Tatianeii Cojocaruu. A fost anulată decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Râșcani mun. Chișinău nr. 2276 din 6 ianuarie 2012, adoptată în privința lui Ivan Voloșenco. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ individual privind recalcularea și achitarea lui Ivan Voloșenco și Tatianeii Cojocaruu a pensiei pentru limită de vârstă, pentru perioada din luna iulie 2002 până în luna noiembrie 2011, cu aplicarea indexării corespunzătoare. A fost încasat de la Casa Națională de Asigurări Sociale în beneficiul lui Ivan Voloșenco și Tatianeii Cojocaruu suma de 5 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, legate de acordarea asistenței juridice.

La 10 decembrie 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel împotriva hotărârii din 2 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 15 ianuarie 2021 a prezentat motivarea apelului, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii depuse de Cojocaruu Tatiana și Voloșenco Ivan.

Prin încheierea din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea avocatului Petru Coșleț în interesele Valentinei Ceban și Nelly Cucu, privind înlocuirea intimaților Ivan Voloșenco și Tatiana Cojocaruu cu succesorii lor în drepturi Ceban Valentina și Cucu Nelly.

Prin decizia din 26 ianuarie 2022 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul depus de Ceban Valentina și Cucu Nelly, reprezentate de avocatul Petru Coșleț. A fost anulată încheierea din 14 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău. A fost admisă cererea depusă de avocatul Coșleț Petru în interesele Valentinei Ceban și Nelly Cucu privind înlocuirea intimaților Ivan Voloșenco și Tatiana Cojocaruu cu succesorii lor în drepturi Valentina Ceban și Nelly Cucu. Au fost înlocuiți intimații Ivan Voloșenco și Tatiana Cojocaruu cu succesorii lor în drepturi Valentina Ceban și Nelly Cucu.

Prin decizia din 6 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, casată parțial hotărârea din 2 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și emisă în partea casată o nouă decizie prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea înaintată de Cojocaruu Tatiana și Voloșenco Ivan (succesori în drepturi Ceban Valentina și Cucu Nelly) împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Râșcani mun. Chișinău cu privire la obligarea recalculării și achitării pensiei pentru limita de vârstă, pentru perioada din luna iulie 2002 până în luna noiembrie 2002. În rest, hotărârea din 2 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost menținută.

Prin încheierea din 20 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost dispusă corectarea erorii materiale evidente în partea dispozitivă a deciziei din 6 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău prin indicarea corectă a sintagmei „pentru perioada din luna iulie 2002 până în luna decembrie 2002”.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut prevederile art. 1¹ alin. (1) și (2), 2, 13 alin. (1), 14, 30 alin. (1), 32 alin. (1), 35 alin. (1) și (2) din Legea privind sistemul public de pensii nr. 156 din 14 octombrie 1998, art. 47 din Constituția Republicii Moldova care reglementează aspecte ce țin de sistemul public de pensii, dreptul la pensie, indexarea pensiilor, dreptul la pensie pentru limita de vârstă, organele care efectuează stabilirea și plata pensiilor, solicitarea pensiei, termenele de acordare a dreptului la pensie, plata retroactivă a pensiei.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a reținut că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că deciziile Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Rîșcani mun. Chișinău nr. 2275 și nr. 2276 din 6 ianuarie 2012, adoptate în privința Tatiane Cojocar și Voloșenco Ivan, precum și decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-113/19 din 18 februarie 2019 cu privire la cererea prealabilă, adoptată în privința Tatiane Cojocar și Voloșenco Ivan, sunt neîntemeiate și ilegale.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de apel a reținut și faptul că prin hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 8 mai 2018 privind excepția de neconstituționalitate a art. 36 alin. (1) din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, au fost declarate neconstituționale textul: „domiciliată în Republica Moldova”, din articolul 2 alin. (1) al Legii nr. 156 din data de 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii și textul: „asiguratului care își stabilește domiciliul în străinătate nu i se acordă drept la pensie conform legii”, din articolul 36 alin. (1) al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii.

Astfel, instanța a remarcat că prin prisma hotărârii Curții Constituționale nr. 10 din 8 mai 2018, cadrul legal care nu permite acordarea dreptului de pensie pentru limită de vârstă, în cazul stabilirii traiului peste hotarele Republicii Moldova este neconstituțional, prin urmare a constatat că Cojocar Tatiana și Voloșenco Ivan au dreptul de a beneficia de pensie pentru limită de vârstă, indiferent de locul de trai permanent.

Totodată, la caz, instanța de apel nu a reținut argumentul precum că prevederile Hotărârii Curții Constituționale sus-enunțate nu sunt aplicabile speței, deoarece la data de 5 octombrie 2011 când reclamații s-au adresat la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Rîșcani privind reluarea pensiei, prevederile hotărârii menționate nu erau în vigoare și nu produceau efecte juridice, iar Hotărârea Curții Constituționale produce efecte pentru viitor și nu are efect retroactiv.

Or, conform prevederilor art. 28 alin. (3) din Legea cu privire la Curtea Constituțională nr. 317 din 13 decembrie 1994, consecințele juridice ale actului normativ sau ale unor părți ale acestuia declarate neconstituționale sunt înlăturate conform legislației în vigoare.

Respectiv, instanța de apel a notat că neretroactivitatea hotărârii Curții Constituționale nu poate prevala în situația în care la baza hotărârii judecătorești sunt puse prevederi legale care contravin drepturilor și libertăților fundamentale și prin efect sunt declarate neconstituționale, or, principiul stabilirii raporturilor juridice nu poate implica promovarea unui drept prin intermediul unor norme neconstituționale.

În același timp, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a ținut cont de faptul că Cojocar Tatiana și Voloșenco Ivan au beneficiat totuși de pensie pentru limita de vârstă pentru perioada din luna iulie 2002 până în decembrie 2002, fapt confirmat prin înscrisurile corespunzătoare din dosarul de pensionare și prin urmare acest termen urmează a fi exclus din calcul și plata pensiei, din care motive a casat hotărârea primei instanțe în această parte.

La 7 aprilie 2022, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 6 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la data de 31 mai 2022 a prezentat motivarea recursului.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, prin faptul că instanța a dat o apreciere superficială atât normelor legale relevante speței cât și suportului probatoriu dedus judecății.

În contextul dat, a obiectat că instanța ierarhic inferioară a ignorat totalmente cumulusul de argumente invocate de Casa Națională de Asigurări Sociale, fiind admisă parțial cererea intimațiilor privind efectuarea reluării și achitării pensiei pentru perioada anterioară.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de reluarea și achitarea pensiei pentru limita de vârstă intimațiilor, pentru perioada anilor 2003-2011.

Prin referința depusă la data de 11 iulie 2022, Cucu Nelly și Ceban Valentina, reprezentate de avocatul Coșleț Petru au solicitat declararea inadmisibilă a recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 6 aprilie 2022, dispozitivul fiind notificat recurentului la data de 11 aprilie 2022, iar decizia motivată ce se solicită a fi casată la data de 26 mai 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică și avizul de recepție a scrisorii recomandate (f. d. 70, 78, vol. III). Astfel, recursul depus la 7 aprilie 2022 și motivarea recursului prezentată la data de 31 mai 2022, sunt în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o

motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron